

LENINA KĀROGS

LATVIJAS KOMUNISTISKĀ PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN
PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

IZNAK KOPĒS
1950. GADA 29. MARTĀ
Nr. 72 (5766)
18.
JUNIJS
SESTDIENA
1988. GADS
Maksa 3 ekšņi

Rajona Tautas deputātu padomes sesija

15. jūnijā notika rajona Tautas deputātu padomes kārtējā sesija.

Sesijā tika apspriesta Pārtikas programmas izpildes gaita rajonā un uzdevumi, kas jāveic, lai rajona iedzīvotājus labāk apgādātu ar pārtikas produktiem.

Referātu nolasīja rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas priekšsēdētāja pirmais vietnieks, rajona agrorūpnieciskās apvienības priekšsēdētājs V. KOROTKOVŠ.

Līdzziņojumu sniedza rajona Tautas deputātu padomes lauksaimniecības pastāvīgās komisijas priekšsēdētāja, Latvijas KP rajona komitejas lauksaimniecības nodaļas vadītāja deputāte V. TROPA.

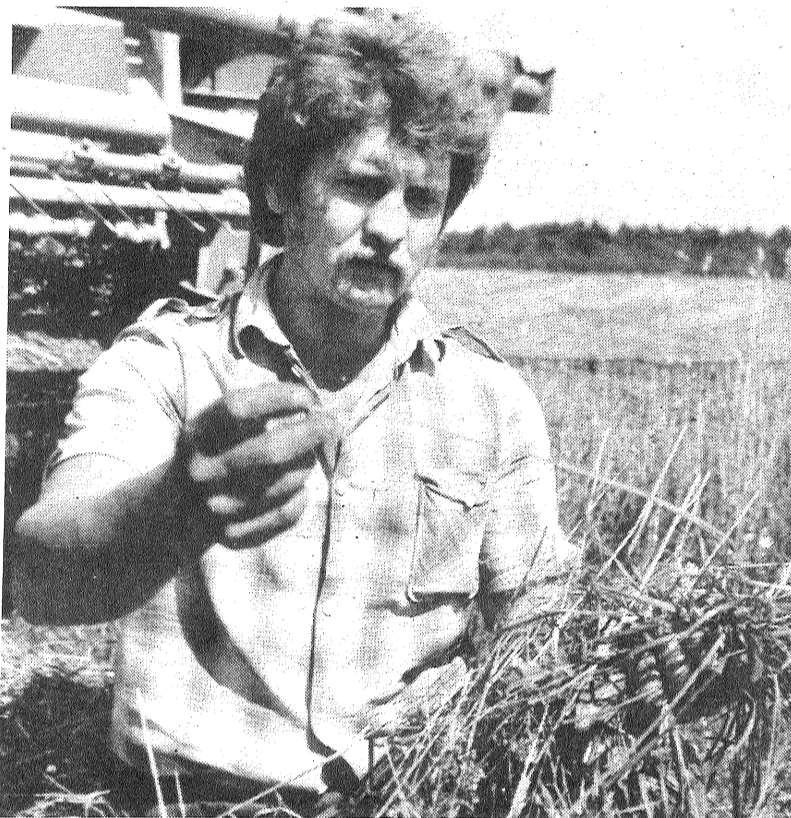
Debatēs runāja Kirova kolhoza valdes priekšsēdētājs deputāts B. LAIZĀNS, kolhozagrofirms «Krasnij Oktjabrj» pirmā ražošanas iecirkņa priekšnieks deputāts V. ADAMOVIČS, Oškalna kolhoza mehanizators deputāts V. ĀBOLIŅS, Valsts agrobanks Preiļu nodaļas pārvaldnieks J. LĪVDĀNS, Jaunaglonas 58. profesionāli tehniskās vidusskolas direktora vietnieks E. ANCĀNS, «Lauktechnikas» rajona apvienības pārvaldnieks S. NESTERENOKS un rajona patērētāju biedrību savienības valdes priekšsēdētājs L. SUSTOVŠ.

Apsprietajā jautājumā sesija pieņēma lēmumu, kurš tiks publicēts rajona presē.

Rajona padome noklausījās dzīvokļu un komunālās saimniecības un labiekārtošanas pastāvīgās komisijas pārskatu, kuru nolasīja komisijas priekšsēdētājs, Līvānu pārvietojamās mehānizētās kolonnas priekšnieks deputāts O. BUBNOVSKIS. Sakarā ar pārskatu sesijā runāja rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas priekšsēdētāja vietnieks deputāts J. DESAINIS.

Sesijas darbā piedalījās Latvijas PSR Ministru Padomes vecākais referents L. KALINSONS.

LOPBARĪBAS SAGATAVOSANA — VISU RŪPE



Kolhoza «Vārkava» laudis čakli sagatavo lopbarības krājumus. Sajos darbos viņi ir vieni no labākajiem rajonā. Kopējam panākumam daudz enerģijas velta arī komjaunietis Griģorijis Trofimovs (attēlā). Vinam uzticēta zālāju pļauja.

J. SILICKA foto

Pārskats

par lopbarības sagatavošanu, gaitu rajona saimniecībās 17. jūnijam (pēc rajona agrorūpnieciskās apvienības dispečerdienesta ziņām)

Saimniecība	Sagatavots lopbarības vienības (procentos no plāna)	Sagatavots (procentos)	
		siens	skāb-siens
«Sarkanā ausma»	31	9	44
Rudzātu p. s.	18	4	9
Raiņa	13	1	22
K. Marksa	12	3	10
«Sīlukalns»	12	1	7
Kirova	11	4	16
«Rīts»	11	3	5
«Vārkava»	10	8	—
«Krasnij Oktjabrj»	9	9	6
«Dubna»	9	3	17
Leņina	9	—	22
«Nākotne»	9	—	21
Oškalna	7	9	11
Dzeržinska	7	4	18
Suvorova	5	4	10
M. Gorkija	5	2	10
Aglonas p. s.	5	1	3
«Zelta vārpa»	5	—	8
Rušonas p. s.	1	2	—
«Dzintars»	—	—	—
RAJONA	9	4	11

Cik ir vieglo automobiļu?

Latvijas PSR Valsts statistikas komiteja ziņo, ka šā gada sākumā republikas pilsoņiem piedēvēja gandrīz 228 tūkstoši vieglo automobiļu. Tās ir 85 mašīnas uz 1000 cilvēkiem salīdzinājumā ar 62 mašīnām 1980. gadā un 13 mašīnām 1970. gadā. Pēdējos gados straujākos tempos nēaudzis lauku iedzīvotāju lietošanā esošo vieglo automašīnu skaits. Tas jau sasniedz 90 automobiļus uz 1000 iedzīvotājiem. Ipaši uzlabojusies publi-

kas austrumu rajonu iedzīvotāju nodrošinātība ar personiskajiem autotransporta līdzekļiem. Piemēram, Rēzeknes, Preiļu un Krāslavas rajonos laika posmā no 1971. līdz 1987. gadam mašīnu skaits palielinājies 14 un vairāk reizes. Tagad šie rajoni individuālajā lietošanā esošo vieglo automobiļu skaita ziņā tuvojas visas republikas caurmēra rādītājam.

LATINFORM

„Miera vilnis“

9. jūnijā Hirosimā (Japānā) sākās otrais Vispasaules «Miera vilnis», kas bija veltīts ANO Ģenerālās asamblejas trešajai — speciālajai atbrūnošanās sesijai. Akcija notika pēc Vispasaules Miera padomes aicinājuma un noritēja visās valstīs. PSRS tā sākās 11. jūnijā. Arī mūsu rajonā tā rada atbalstu. Ipaši aktīvi bija skolu jaunieši, LOTOS vienību dalībnieki.

Preiļu 1. vidusskolas skolēni 11. jūnijā pulcējās uz svinīgo mītiņu kinoteātri «Ezerzeme». Preiļu 2. vidusskolas skolēni organizēti devās uz kopt Preiļu Brāļu kapus.

Svinīgās līnijas notika gandrīz visās LOTOS vienībās. Noteiktas naudas summas — parasti vienā darba dienā nopelnītos līdzekļus — skolēni pārskaitīja Miera fondā.

Uz kopīgu mītiņu Galēnu Brāļu kapos pulcējās M. Gorkija kolhoza komjaunieši un šobrīd tur strādājošie skolēni.

Savukārt Līvānu 1. vidusskolas 8. klašu absolventi svinīgajā izlaiduma aktā pieņēma un visi parakstīja aicinājumu rajona jauniešiem. Lūk, tā teksts:

«Sodien visai zemeslodei pāri vejas «Miera vilnis» — Vispasaules pretkara akcija. Tas sasniedza arī mūsu republiku un radīja atbalsi Latvijas iedzīvotāju sirdīs un prātos.

Latvijas PSR Miera aizstāvē-

šanas komitejas priekšsēdētājs Andris Vējāns nesen intervijā teica:

— Pasaule grib dzīvot bez nauda un ieročiem, bez melnajiem kodolka mākoņiem... Taču kodolieroču rezerves vēl ir pārāk lielas. Izmantojot pat nelielu daļu no tām, cilvēcei draud ja ne bojāeja, tad smagas ekoloģiskas un ģenētiskas sekas. Tāpēc mums jābūt modriem, jāturpina darbs un cīņa.

Mēs, astoto klašu absolventi un skolotāji, pilnīgi pievienojamies šiem vārdiem. Patlaban miera stiprināšanas darbs dod savus pirmos rezultātus, par ko liecina nesen notikusi augstāko pārstāvju tikšanās Maskavā. Taču darāmā vēl daudz. «Miera vilnis» izaudzis no Hirosimas pelniem un sāpēm, atgādina to mums.

Mūsu ilgas pēc miera izaug no pagātnes cīņām, no vēstures mācības, no brīvības kaujās kritušo varoņu svētās piemiņas.

Turēsim godā un cienā šo piemīni, izzināsī savas dzimtas zemes likteņgaitas, kopsim un mīlēsim savu novadu, savu pilsētu, savu māju un pagalmu. Apzināsimies, ka katrs no mums ir savas tautas daļa un ir atbildīgs par saviem darbiem. Lai mūsu rītdienas darbi un domas neapkauno mūsu zemi un tautu!»

Informāciju apkopēja S. JOKSTE

Pirmrindas pieredze — mums līdzās

Konservēta lopbarība

Līdz 1978. gadam M. Gorkija kolhozs sienu gandrīz nemaz negatavoja. Arī pašlaik zāles lopbarības struktūrā lielākais īpatsvars ir skābsienam un ar konservantiem gatavotai skābbarībai.

Kāpēc esam izvēlējušies šo ceļu?

Lopkopības darbinieki zina, ka patlaban liela problēma ir pareizi sabalansēt lopbarības racionu (sevišķi slaucamajām govīm), jo izjūtams proteīna deficīts. 49 procentus no kopējā proteīna daudzuma nodrošina spēkbarība, 20 procentus — ganību zāle un vasaras zaļbarība, 20 — 23 procentus — siens, skābsiens, ar ķīmiskiem konservantiem gatavota skābbarība. Dažādas piedevas (vājpiens, zivis utt.) lielu efektu nedod, jo ar tām var iegūt ne vairāk kā 9 procentus nepieciešamā proteīna. Tātad aptuveni 90 procenti proteīna jāsarāžo augkopībā. Turklāt, kā redzam, visefektīvākā ir spēkbarība.

Mūsu saimniecībā spēkbarība nepieciešama ne tikai slaucamajām govīm, bet arī putniem, jo

specializējamies to galas ražošanā. Lai izaudzētu broileru 60 — 64 dienās, putniem jāatdod visa labāka spēkbarība, ko esam sarāžojuši. Kā segt radušos proteīna deficītu? Mūsu pieredze liecina, ka to zināmā mērā var izdarīt, ražojot ar konservantiem konservētu skābbarību.

Salīdzinot ar citiem zāles lopbarības veidiem (sienu, skābsienu), šādai skābbarībai ir lielas priekšrocības, jo ar ķīmiskiem konservantiem iekonservētā skābbarībā sagremojamā proteīna ir visvairāk — 123,4 gramī vienā barības vienībā. Bet skābsienā tikai 106,9 gramī, sienā vēl mazāk — 77,6 gramī.

Ik gadus mēs sagatavojam apmēram 3000 tonnu šādi konservētas skābbarības. Protams, saulainu laiku izmantojam sienu un skābsienu uzkrāšanai, bet lietainākās dienas — ar konservantiem konservētās skābbarības gatavošanai. Novācot zālājus, ja sausnas saturs tajos ir mazāks par 20 procentiem, noplautā masa slikti žūst un neskābst. Tieši tad lietojam konservantus. Izmantojam Farmi Lios un Viher

Līps — 6 kilogramus uz vienu tonnu konservētās masas. Konservanti aizkavē rūgšanas procesu, paskābina vidi. Nenotiek arī masas pārkaršana, un līdz ar to tajā saglabājas vairāk barības vielu.

Konservēto skābbarību var sākt izbarot lopiem pēc četriem mēnešiem. Govis to labprāt ēd, ceļas piena izslaukumi. Dienā izbarojam līdz 20 kilogramiem šādas skābbarības. Grūsnās govīs nebarojam.

Nobeigumā — daži vārdi par vērojumiem Dānijā, kuru man bija izdevība apmeklēt. Dānijā skābsienu un skābbarības tranšijas nebūvē atklātā laukā, bet gan slēgtos šķūņos. Kāpēc? Lai sagatavotajā lopbarībā neiekļūtu atmosfēras ūdeņi, kuri pasliktina tās kvalitāti. Turklāt ir ierīkota drenāža un akas, kur uzkrāj lopbarības sulu un vēlāk izmanto. Bet pie mums tā noplūst zemē.

J. STIKANE,
M. Gorkija kolhoza valdes priekšsēdētāja

2. jūlijā aicinām uz talku

Katrs cilvēks vēlas redzēt savu pilsētu skaistu, uzpostu un labiekārtotu. Bet — kas to izdarīs? Atbilde te var būt tikai viena — mēs paši. Katrs atsevišķi un visi kopā. Gan liels, gan mazs. Un tā — 2. jūlijā visi Preiļu iedzīvotāji tiek aicināti doties uz sestdienas talku, lai uzpostu un labiekārtotu savu pilsētu.

Šī talka tiek organizēta saskaņā ar rajona Tautas deputātu padomes sesijas lēmumu, proti — katram pilsētas iedzīvotājam tās

labiekārtošanā nepieciešams gadā nostrādāt četras dienas. Lai talka noritētu organizētā, izdots rajona izpildkomitejas rīkojums, kurš Preiļu pilsētas izpildkomitejai ūzliek par pienākumu noteikt talciniekus darbu apjomu un vietu, atbildīgos par to izpildi.

Būsim aktīvi un atsaucīgi! Iziesim 2. jūlijā sestdienas talkā, sakopsim un labiekārto- sim savus Preiļus — pilsētu, kurai šogad aprit 60 gadu!

APSPRIEZ PSKP CK TĒZES PARTIJAS XIX VISSAVIENĪBAS KONFERENCEI

Grūti atcerēties, kad vēl kāds presē publicēts dokuments izsaucis tik lielu saīļņojumu, radījis tik dedzīgu un ieinteresētu domu apmaiņu. Taču šo faktu izskaidrot nav grūti. Pārkārtošanās liktenis, demokrātijas padziļināšanas jautājumi, partijas lomas palielināšana sabiedrības dzīvē — tas viss šodien uztrauc gan komunistus, gan bezpartijiskos. To apliecināja arī atklātā partijas sapulce — pirmo eksperimentālajā biokīmiskajā rūpnīcā.

Jau runāja par tām nepilnībām, kādas ir sistēmā, lai uzņemtu partijā jaunu biedru. Es gribu konkrēti pajautāt: kāpēc divi mani iesniegumi uzņēmi manī PSKP biedros tā arī nav guvuši atbalsi. Tātad — kāds ir šo iesniegumu liktenis?

Un pēdējais. Nesen televīzijas programmā «Skatīens» viens rakstnieks sacīja: «Ja Gorbačova pretinieki gūs virsroku, tad

lai šie cilvēki iepazīstinātu vēlētājus ar savu darbības programmu.

Tribinē — rūpnīcas direktors A. Sedvalds. Savā runā viņš pieskārs vairākām problēmām, par kurām lems partijas XIX Vissavienības konferencē un kurās šodien rūpnīcas kolektīvam ir aktuālas. Vissvarīgākie ir ekonomiskās attīstības jautājumi.

Arī sabiedrisko organizāciju darbs (sākot no šīs organizācijas izveidošanas) būtiski jāizmaina. Nedrīkst dot tikai tādu vai citādu pavēli. Uzskatu, ka iniciatīvai, kā saka, jānāk no apakšas — konkrēta sabiedriskā organizācija jāveido tad, kad cilvēki ir apzinājušies tās lietderību, nepieciešamību. Bet, ja, piemēram, komandu dod partijas rajona komiteja, ja par šī uzdevuma izpildi man ir jāatskaitās? Ko iesākt? Nākas kaut ko sacerēt. Tāda pašapmānšanās vien iznāk.

Rūpnīcas direktora domas atbalstīja uzņēmuma tehniskās nodaļas priekšnieks A. Lācars. Arī viņš runāja par Tēžu otro nodaļu.

Pamēģiniet apstiprināt kādu normatīvu dokumentu. — sacīja A. Lācars. — un jūs redzēsiet, cik daudz visādu saskaņošanu nepieciešams. Šāda situācija nav normāla! Un tā izpeļņas nolīdzināšana pašreiz ekonomiskā ir īsts kroplītis. Tas uzņēmums, kurš labāk strādā, lai arī attiecīgi vairāk saņem, lai, kā saka, labāk dzīvo. Nē, pagaldām šādi centīgie saņem tādu pašu atskaitījumu no peļņas kā tie uzņēmumi, kuri strādā ar pusslodzi, slēpjot savu faktisko jaudu. A. Lācars izvirzīja šādu priekšlikumu: jebkuram lozungam, jebkuram lēmumam, kuru pieņem visaugstākajā līmenī, jābūt zinātniski pamatotam.

Savas domas un ierosinājumus izteica laborante bezpartijiskā L. Vasilenko, iecirkņa meistare komuniste O. Rudzāte, elektriskais komunistis M. Noskovs. Izskanēja jautājumi, kas adresēti Līvānu pilsētas izpilddomītejam. Tās iecelšana par to, ka arī vēl šodien, kad sācies atklātuma periods, pilsētas iedzīvotāji nav informēti par pilsētas varasvīru darbosanos, par viņu pieņemtajiem lēmumiem.

LŪDZU VĀRDU

ATKLĀTA PARTIJAS SAPULCE DARBA KOLEKTĪVA

PSR delegācijas sastāvā piepeši bija iekļauts PSRS Augstākās Padomes Tautību Padomes priekšsēdētājs A. Voss: viņu neviens par delegātu kandidātu nebija izvirzījis. Tās vairs nav vēlēšanas, bet gan izvēlēšanās, kas saistīta ar noteiktu sabiedrības grupu interesēm. Šāda prakse ir pretrūnā ar atklātumu.

Savas runas turpinājumā G. Udrovskis atzina, ka ir pēdējais laiks mainīt kārtību, kāda patstāv jaunu PSKP biedru uzņemšanā. Gadās, ka vienu otru strādnieku vajag agitēt un atkārtoti pārliecināt — lai stājas partijā. Bet — pilsoniski pilnīgi nobrieduši inženiertehniskie darbinieki ir spiesti, kā saka, gaidīt savu rindu. Nobeigumā G. Udrovskis izteica šaubas, sak, vai ierindas komunistu izteikumi un priekšlikumi aizskanēs līdz konferencē? Ļoti gribētos, lai aizskan!

Tēzēs par ļoti svarīgu uzskatu norādi par nepieciešamību kardināli uzlabot mūsu valsti ekoloģisko situāciju. Šis problēmas ir aktuālas arī mūsu republikā, — sacīja bezpartijiskais inženieris — elektriskis L. Dolņikovs. — Kurš atbildēs par nepārdomāto lēmumu celt Daugavpils HES? Nopostīja 600 hektārus meža. Jā, tagad darbi ir pārtraukti. Bet neviens nezina, kas būs turpmāk. Kurš izdomāja no līdzašinām kaisīt pesticīdus — protams, organizējot kukaiņu apkarošanu? Taču inde bira arī uz cilvēkiem, bojāja viņu (īpaši jau bērnu) veselību.

tā būs Chernobiļa visas valsts mērogā. Aicinu to nepieļaut! Iesākumam — iznīdēsim savus vietējos birokrātus!

Pēc tam vārdu lūdza ražošanas nodaļas priekšniece komuniste J. Reinbaha. Satraukti, ar lielu iekšēju pārliecību viņa runāja par to, ka daudzi («arī es neesmu izņēmums») vēl īsti neizprot, kas ir patiesa demokrātijā. Pārāk ilgi cilvēkos ir ieaudzināta bezierunu pakļaušanās augstākstāvošu biedru domām. Un šis faktors radījis cilvēku pasivitāti un vienaldzību. No šīs nelaimes momentā nevar atrīvoties.

Mans norādījums konferencē delegātiem, — turpināja J. Reinbaha, — ir šāds: stingri vērtēt komunistu un kolektīva vadītāja personību, viņa stāju. Kur tas der, kad demonstrācijās nesam tagadējo vadītāju portretus? Nesenā vēsture jau pierādījusi, ka vispirms slavīnājam, bet pēc tam — kā saka, no troņa gāzām. Mazāk slavēt, citēt, retāk pieminēt vadošo darbinieku uzvārdus! Un tad, kad laiks pierāda un parāda, ka cilvēks tiešām daudz darījis tautas labā, tad var arī iespaidīgu pieminēklī uzcelt.

Jāizmaina arī vietējo Tautas deputātu padomju vēlēšanu sistēma. Tagad vēlēšanas faktiski ir zaudējušas jēgu. Tās kļuvušas par it kā obligātu pienākumu. Iemet biletenu urnā, bet par ko esi nobalsojis, tā arī īsti nezini. Deputātu kandidātu personības vajag vispusīgi iepazīt, jāprasa,

Un to starpā galvenais — tikt brīviem no administratīvajām pārvaldes metodēm. Tagad notiek tā: rūpnīcai ielāno paplašināt ražošanu, neņemot vērā reālās iespējas. Pēdējais laiks uzņēmumiem dot tiesības pašiem izvēlēties sadarbības partnerus (izejvielu piegādātājus un produkcijas pircējus), noslēdzot ar viņiem ilgtermiņa līgumus, kurus būtu noteiktas abu pušu obligāti izpildāmās saistības. Tad varētu runāt par uzņēmumu patstāvību.

Ļoti svarīgs ir jautājums par partijas pirmorganizāciju darbības pārkārtošanu. Gan jāpiebilst, ka bez lielākas patstāvības, bez plašākām tiesībām lemt un rīkoties — darbu uzlabot nav iespējams. Kāpēc mums diktē, kādu veidot partijas organizācijas struktūru? Domāju, ka mēs paši visu labāk redzam. Vai arī jautājums par neatbrīvotajiem partijas pirmorganizāciju sekretāriem. Skaidrs, ka strādājot divus darbus, daudz nepaveiksi. Un partijas sekretāra autoritāte samazinās.

Tātad — divi jautājumi Līvānu pilsētas izpilddomītejam:

◆ Kam pilsētas skvērā ceļ pieminekli, par kādiem līdzekļiem, kāpēc par šo darbošanos nekas nav zināms pilsētas iedzīvotājiem?

◆ Kas traucē Līvānos atvērt kolhozagrofirms «Krasnij Oktjabrj» firmas veikalu?

N. ROMANOVICA

„Pati labākā vieta...”



Ļoti jauns un profesionāli mūdris — tāds ir pirmais lespaldis par terapiju Vadimu Krimanu. Pēc garākas sarunas kļūst skaidrs, ka viņš ir ne tikai jauns, bet arī uzņēmīgs cilvēks un vadītājs, zināšs ārsts. Kolēģu vērtējums: «Labs speciālists».

Toties slimnieki ir gatavi uz ilgu runāšanu: «Viņš mums, zini, tādā lejtūgts, vienmēr aprunājas... Pats jau zina, kas sāp, nemaz teikt nevajag... Pajoko ar mums, večiems...».

«Nu redz,» saku, «tad jau zāliņu nemaz nevajag». Un, ko jūs domājat, vīri māj ar galvu: nevajagot...

Aglonā Vadims strādā nesen. Trešo gadu. Otrā gadu viņš ir galvenā ārsta amatā. Vai nav grūti? Ir, protams. Īpaši sākumā, taču tas nav visiem izrādāms un stāstāms. Bet viņam ir «komanda». Un dakteris sāk saukt, bet es liecu pirkstus — vecākā medicīnas māsa V. Jonāne Aglonas slimnīcā strādā 28 gadus, feldšere A. Poplavska — 30 gadus, palātu sanitāre I. Rakšanova — 34 gadus, palātu māsa I. Osipova — 26 gadus, procedūru māsa J. Vērdina — 28 gadus, pavāres J. Kivriņa — 25 gadus un V. Parole — 34 gadus, akušiere A. Daukste — 28 gadus.

Sarakstu varētu turpināt, jo tā var minēt gandrīz visus slimnīcas un ambulances darbiniekus. Visi ir «ilgstrādātāji», bet «jaunīnie» ir tie, kam stāžs 10 — 15 gadi. Ikvienš vadītājs varētu lepoties ar tādiem darbiniekiem. Arī V. Krimans nemaz neslēpj savu prieku par kolektīvu, kur cieņā ir nevis baumošana,

skaidrība, strīdēšanās, bet gan darbs, profesionālā varēšana. Turklāt galvenais ārsts atklāti atzīst: «Ja es kaut ko nezinu vai par ko šaubos, tad labāk nevis gudras grāmatas meklēt, bet gan uzprasīt medicīnas masām. Viņas zina visu.»

Vēl ne bez lepnuma viņš paziņo, ka Aglonas slimnīcā esot vislabākā ēdināšana. Arguments neapstrīdams: «Kur jūs esat redzējuši, ka pavāri nevis uz mājām nes produktus, bet otrādi — no mājām. Sīpollokus, ķiplokus — kā kurā brīdī pietrūkst.»

Sopavasār slimnīcas kolektīvs apstrādājis arī savu zemes gabalu. Iestādīti kartupeļi, šādi tādi «sikumi». Pašu darbs, pašu raža, un samaksas, protams, nekādas. Kā jau istā dārzā, ko saimnieks pats sev iekopj.

Dakterim padomā vēl viens «saimnieciskais gājienš», proti — lielais slimnīcas mūra šķūnis, kas parasti tā arī stāv pustukšs, tā vien prasās pēc «dzīvības». Taču te būs stingri jāpadomā, jo (kā jau ikviens svarīgs pasākums) tas var prasīt ilgu skaidrošanos un papīru lielu rakstīšanu.

Vispār Aglonas slimnīcā šobrīd notiek jūtama pārkārtošanās. Smarž pēc remonta. Agloniešiem drīz būs savs fizioterapijas kabinets. Nepieciešamā aparatūra sameklēta, medicīnas māsa arī apmācīta. Cilvēkiem vairs nevajadzēs braukt uz Preiļiem saņemt vietas sildīt.

Trešā lielā rūpe galvenajam ārstam ir maksas konsultāciju ieviešana. Proti, Aglonā ir divi terapeiti, pediatrs un stomato-

logs. Ja cilvēks vēlas apmeklēt ķirurgu vai neiropatologu, tad jābrauc uz rajona centru, jātērē diena, turklāt nezino, vai vizīte izdosies. Konsultācijas būs iepriekš zināmas, to ilgums — tieši tik minūšu, cik nepieciešams, lai kārtīgi izrunātos ar dakteri, saņemtu sīku informāciju.

Tā viņi strādā — ilggadējais saliedētais kolektīvs un jaunais «galvenais». Rīdīnieks, stāp citu. Vai lauki nebedēja? «Nē,» skan aša atbilde. «Uz centru? Nē, neietu. Te taču ir pati labākā vieta Preiļu rajonā! Turklāt esmu pieradis pie darba, pie cilvēkiem.»

Kamēr mēs tā runājamies, dakteris pagūst nokārtot milzumu darīšanu: atbildēt uz telefona zvaniem, sameklēt un kaut kur steidzami aizsūtīt šoferi, uzklaut slimniekus, pārbīdīt skapi... Vārdu sakot, rit pilnīgi normāla darba diena.

Galvenais ārsts, protams, ir nopietns cilvēks. Tikai viens no tiem nemierīgajiem. Un ik pa brīdim sarunā mīl lelikt kādu labi nomaskētu «humoriņu». Tad jādama, vai dakteris to teica nopietni. Taču acis nodod, nebednīgi uzdzirkstot. Un es atceros kādas tautiņas teikto: «Kā pušelis». Bet otra viņu tūdaļ pārtrauca, lai es nepārprastu: «Nē, viņš ir dak—te—ris!»

Sakiet, vai var būt lielāka uzslava?

S. JOKSTE
ATELĀ: Aglonas slimnīcas galvenais ārsts Vadims Krimans.

J. SILICKA foto

Sestdienas SPEKTRS

Liezeres fermeri



Republikas rajonos aizvien plašāk attīstās ģimenes fermas un darbuņēmuma fermas. Šis saimniecības veids vilina cilvēkus, kas prot un grib strādāt. It sevišķi tad, kad darbs ir arī labi apmaksāts. Madonas rajona sovhoza «Liezere» slaucēja Astrīda Preinberga un mehānizators Aldis Apinis savā gādībā pārņēma «Koderu» fermu. Padomju saimniecībā viņiem labprāt palīdzēja, jo zināja, ka lopi nenāks čuklu un pieredzējušu cilvēku rokās.

Pirms tam saimniecība nolaisto fermu izremontēja, apgādāja ar vannu, dušu, ierīkoja ventilāciju un nodrošināja ar tehniku.

No jauna uzcēla šķūni un palīgtelpas, izraka aku, kā arī izremontēja dzīvojamā māju, kas atrodas blakus fermai.

Pēc līguma noteikumiem fermeri ik mēnesi padomju saimniecības kasē maksās par amortizācijas atskaitījumiem.

Kopš gada sākuma ģimene, kurā bez pieaugušajiem ir arī deviņi bērni, sākusī savu patstāvīgo darbību. Viņu fermā ir 27 slaucamas un 11 grūsnas govīs. Darba visiem ir gana, un rezultāti iepriecina. Astrīda Preinberga gada sākumā atzīta par labāko slaucēju rajonā — ik dienu viņa izslauc no govīs gandrīz 20 kilogramus piena. Arī izpeļņa ir krietna: februārī Astrīda un Aldis saņēma pa 800 rubļiem.

ATTELĀ: govīs dodas uz ganībām.

M. BERSONA foto (LATINFORM)

Sertifikāti — izdevīgi!

PSRS krājbankas sertifikāti tiek laisti klajā 250, 500, 1000 rubļu vērtībā. Tie ir vērtspapīri, kas domāti naudas ietaupījumu uzglabāšanai 10 gadus.

Ja sertifikāti ir glabāti 10 gadus, tad to īpašniekam izmaksā ienākumu — 4 procentus gadā no kopējās sertifikātu summas. Sertifikātu var iesniegt apmaksai arī pirms 10 gadu termiņa. Šajā gadījumā ienākumu aprēķina, ņemot vērā sertifikāta glabāšanas ilgumu (skaita pilnus gadus).

Ja sertifikāti glabāti mazāk par vienu gadu, tad ienākumu neizmaksā. To nemaksā arī par to laiku, kurš pārsniedz 10 gadus. Ienākumu summu (4 procentus) atsevišķi neizmaksā. Šo naudu izmaksā ti-

kal vienlaikus ar visu sertifikāta vērtību.

Nozaudēšanas gadījumā sertifikātus neatjauno. Tādēļ ieteicams sertifikātus nodot glabāšanā krājbankā. Par šo pakalpojumu tiek ņemta maksa — 0,05 rubļi par vienu mēnesi (neatkarīgi no sertifikāta vērtības lieluma).

Pēc sertifikāta nodošanas saņemto naudu var noņemt uz krājgrāmatīņas, var arī pirkt jaunus sertifikātus. PSRS krājbankas sertifikātus un saņemto ienākumu par tiem neapliek ar nodokļiem.

Sertifikātus brīvi pārdod un pieņem apmaksai jebkurā krājbankas nodalē.

Z. RUCA,
PSRS krājbankas Preiļu nodaļas pārvaldnieka vietniece

Aicina Jasmuiža

— Saruna ar J. Raiņa literatūras un mākslas vēstures muzeja Jasmuižas filiāles vadītāju BAIBU DUCMANI

— Vasarā ceļi nereti ved uz šo muzeju: lai tiktos ar mūžam jauno Raini, ar Silajāņu keramiku... Ko vēl var redzēt apmeklētāji bez jau minētajām pastāvīgajām ekspozīcijām?

— Patlaban interesenti var aplūkot Preiļu keramikas kopas darbus un iepazīties ar izstādēm «Antonam Stankevičam — 60» un «Pabērzu dzimtas ieguldījums latviešu literatūrā».

— Kādas izstādes vēl gaidāmas tuvākajā laikā?

— 3. jūlijā atklāsim koktēlnieka Antona Rancāna izstādi. Tā būs veltīta mākslinieka piedzimtībai. Ekspozīcijā arī rēzeknieša Jāņa Undas akvareļus. Vasaras vidū būs dramaturga Gunāra Priedes izstāde, bet septembrī — viņam veltīts sarīkojums.

Turpināsim arī muzeja muzikālās tradīcijas. Par kamerģitāras koncertu gādās konservatorija. Tajā izskanēs Jāzeps Vītola solodziesmas (lai atceramies viņa slavenu «Karalmeitu» ar Raina vārdiem).

Augustā rīkosim Mārtiņa Kroņa keramikas izstādi. Jāņa Puļāta māksdēls, tēvoča rosināts, ir mācījies pie Latgales meistariem un no Rīgas pārcēlies uz Dricēniem.

Vēl rādīsim Maltes pusē dzimušās tautas dailimāta meistarē Juzefas Villeres audumus.

— Ar ko būs šogad raksturīgā Dzejas dienas?

— Atzīmēsim Raiņa «Apdziedāšanas dziesmu» simtgadi. Lat-

viešu trešie vispārīgie dziesmu svētki notika 1888. gadā no 18. līdz 21. jūnijam Rīgā. Jauns pāsākums tajos bija apdziedāšanas dziesmas. Ar tām svētkus kuplīnāt ierosināja diriģents un komponists Ernests Vigners. Viņš arī izvēlējies melodijas un tekstus. Dziesmu svētkiem vāktās apdziedāšanas dziesmas dalītas četros ciklos: galda, Jāņu, apdziedāšanās un atvadīšanās dziesmās.

Par to sarakstīšanu Rainis norāda: «Sacerētas tika apdziedāšanas dziesmas pa lielāku daļu Vasiļevā un Jasmuižā, Latgalē, bet kāda daļa radusies arī Rīgā, — visas taņi jautrajā pavaiļas laikā, kad pēc universitātes beigšanas kādu pusgadu pavadīju tēva muižā un ciemojos arī Rīgā».

«Apdziedāšanas dziesmas» ir pirmā publicētā grāmatīņa, kuras autors ir Rainis viens pats. Titullappā teikts: «Sakrājis Jānis Jasēnu Pliķēis». Tā iznāca 1889. gada februāra sākumā, kad Rainis atradās jau Viļņā, kur uzsāka darbu tiesu resorā. Dora vēstulē brāļim pastāsta, ka «Apdziedāšanas dziesmas» mājiniekos izraisījušas lielu jautrību un smieklus. Viņa kopā ar vecāko māsu Līzi smējusies cauru nakti.

— Kādi konkrēti pasākumi būs organizēti?

— Par grāmatu «Apdziedāšanas dziesmas III vispārīgajiem latviešu dziesmu svētkiem» priekšlasījumu gatavo Latvijas PSR Zinātņu Akadēmijas Valodas un

literatūras institūta darbiniece Janīna Kursīte. Dziesmu tekstus runās aktieri Kvelīna Līvmane un Jānis Paukštello.

Sajos svētkos Jāzeps Vītola dziesmas dziedās Latvijas Valsts konservatorijas mācību koris. Jasmuižā viesosies dzejnieki Anna Rancāne un Leons Briedis.

— Kas vēl būtisks jūsu darbā šovasar?

— Turpinās remonta darbus. Aizsāk darbi brīvdabas teātra izveidei. Pirmie taltcinieki bija P. mežniecības darbinieki, izpildkomitejas priekšsēdētājs Jānis Vucēna vadībā. Tur grāmatu sākām rakstīt. Tiesa, jau pāris gadus taltcinieki ir Preiļu 1. v. las un Jaunaglonas 58. sionāli tehniskās vidusskola. lektīvi.

— Paldies par stāstījumu. Saulainu un darbīgu vasaru!

Intervēja V. ROMANOVSKIS



Antonam Stankevičam veltītajā izstādē skatāms mākslinieka Ulda Zemzara zīmētais rakstnieka portrets.

J. SILICKA fotoreprodukcija

Rikšiem bērit' es palaidu...

Ludzas rajona padomju saimniecības «Cibla» hipodromā notika zirgu rikšošanas sacensības, kurās piedalījās pārstāvji arī no Rēzeknes, Krāslavas un Preiļu rajoniem.

Citās republikās iepirkto veczirgu grupā pirmo vietu izcīnīja ērzelis Merkules no mūsu rajona Rušonas

padomju saimniecības (braucēja Ludmila Tarasova). Rakstot par rikšošanas sacensībām, Ludzas rajona laikraksts «Par Komunisma Uzvaru» atzīmē, ka skatītāju atzinību izpelnījās gan braucējas māka, gan viņas vadītā zirga ļoti skaistā gaita un spēcīgi izteiktais temperaments.

Amatam — zelta pamats

Pats savas laimes kalējs

Ar Eduardu Dimantu iepazīnos, kad Meistaru svētku organizētājas izvēlējās metālkalumus gaidāmajai izstādei. Galvenokārt tie bija svečturi. Jo unikālos vārtus no Saules ielas līdz nepāņemsi. Arī tos neskaitāmos svečturus, kamina režģus un citus metālkalumus, kuri savu vietu atraduši Rīgā, Rēzeknē un tepat Līvānos.

Ieskatu par tiem es gūvu, aplūkojot meistara skūču biezās albūmus. Cik daudzveidīgi ir latviešu ornamenta raksti! No bērnišības tuvi un pazīstami. Tie skatīti pašastajās segās, dvieļos un galdautos. Tos redzam izšuvumos, keramikā, rotājumos... Bet — ne katrs ornaments var pārtapt metālā. Strikti

jāievēro savienojumu kārtība, un tas arī ir viens no kalējmestara noslēpumiem. Ne visi spēj radīt šīs skices. Strādāt pēc jau gataviem zīmējumiem — to gan.

— Esmu no Jersikas ciema Dimantiem, — savas dzīves stāstu uzsāk Eduards Dimants, — kas ir šaipus Dunavai. Trīsdesmitajos gados beidzu pamatskolu. Skolas ēkas vēl nebija, un mēs mācījāmies mana attāla radnieka — Pauļa Dimanta istabā. Agrā zēnībā zaudēju tēvu. Bija jālūko darbs. Apkārtne bija daudz labu kalēju, viens no viņiem — Ozols. Kaut arī bērniībā man vairāk patika koks, tā sagādājās, ka savu mūžu esmu saistījis ar metālu.

Tad nāca karš. 1944. gadā iesauca Sarkanajā Armijā. Kaujas pie Rīgas un Kurzemes pusē. Dienēju sakarnieku bataljona mehāniskajā daļā.

Isi un skopi Eduards Dimants stāsta par savu dzīvi un darbu. Kamēr tas neskar viņa galveno aizraušanos — metālkalumus. Tie ir viņa darbs un vaļasprieks. Tieši neinteresantais darbs, pamudināja kalēju savā laikā pāriet no biokīmiskās rūpnīcas uz būvmateriālu un konstrukciju kombinātu, kur ir ļoti plašas darbnīcas. Viņš sakārtoja smēdi, pieņēma mācēkli, vēlāk pat veselus trīs. Seit arī gūts kalēja darba augstākais novērtējums. 1976. gada 28. aprīlī Eduardu Dimantu apbalvoja ar Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidija Goda rakstu.

Runājot par kalējmākslu, meistars sūrojās: — Būtiskākās problēmas ir materiālu sagāde, teļpu jautājums, instrumenti. Pēdējie pašam jāizkal, jo tos nevar iegādāties. Manuprāt, tas arī atbaida jaunos. Viens mans skolnieks — Ēriks Kagalls — strādā pēc zīmējumiem. Pats tos negatavo. Pazīstu labu kalēju — Bronislavu Smanu. Viņš varētu vienu otru pamācīt. Būtu tikai jauniejiem tā griešana noņemties ar metālu.

...Top vārti, svečturi, dekoratīvas eņģes, vārdu sakot, viss, kas ir noderīgs un pie kā gribas pāpūlēties. Metālā savu dzīvi, savu laimi kalējs Līvānu meistars Eduards Dimants.

V. RADIS

ATTELĀ: Eduards Dimants.

J. SILICKA foto



UZMANĪGI AR UGUNĪ!

Lai neizceltos ugunsgrēks

Sā gada piecos mēnešos republikā notika 1 744 ugunsgrēki. To nodarītie materiālie zaudējumi pārsniedz 1,2 miljonus rubļu. Salīdzinājumā ar attiecīgo 1987. gada periodu ugunsgrēku skaits samazinājies par 10,2 procentiem un nodarīto zaudējumu apjoms — par 16,3 procentiem. Par vienu ceturtdaļu samazinājies bojā gājušo cilvēku skaits (pavisam bojā gājuši 47, no tiem 14 bērni). Ugunsgrēkos cietušo cilvēku skaits ir palielinājies: ugunsgrēkos dažādas traumas ieguvuši 40 cilvēki, no tiem 10 bērni.

Ugunsgrēku izcēlu ar nepiesardzīgu rīcību uguni (44 procenti). Ugunsgrēku izraisīja nepareiza elektrisko tīklu uzturēšana un ekspluatācija. Bojātas krāsnis izraisīja 12 procentus ugunsgrēku. Katrs desmitais ugunsgrēks nebūtu izcēlies, ja būtu tikusi novērsta bērnu rotaļšanās ar uguni.

Minēsim dažus piemērus. 22. aprīlī izcēlās ugunsgrēks Jāzepa Vītola muzejā, kas atrodas Alūksnes rajonā. Bojā gāja arī komponista manuskripti. Nelaimi izraisīja nepareizais elektrotīkla iekārtojums: vēja sadūrās vadi, sākās dzirksteļošana un uzliesmoja uguns. 27. maijā Ogres rajona Leņina kolhoza bērnu draiskulības izraisīja ugunsgrēku nokļūstā. Gāja bojā materiālās vērtības par 14 tūkstošiem rubļu.

Sākas vasaras cēliens, kad sevišķi viegli var izcelties ugunsgrēki. Īpaši jāievēro ugunsdrošības noteikumi lopbarības sagatavošanas laikā. Tāpat jādarbojas, lai novērstu aizdegšanās gadījumus ražas novākšanas darbos. Arī kūrvietās jāpūpējas par cilvēku pasargāšanu no ugunsgrēkiem. Tas attiecas tiklab uz sanatorijām, atpūtas namiem un bāzēm, kā arī uz pionieru nometnēm, studentu un skolēnu darba vienībām.

Ikvienā uzņēmumā un iestādē, ikvienā darba vietā jo stingri jāievēro ugunsdrošības noteikumi, nesaudzīgi jāvēršas pret ikvienu pārkāpumu. Tikai tad būs iespējams novērst cēlonus, kas sekmē ugunsgrēku izcēlšanos.

E. SIPINS,
Latvijas PSR Iekšlietu ministrijas Ugunsdzēsības pārvaldes priekšnieka vietnieks
(LATINFORM)

PĒC LASITĀJU LŪGUMA

Nav lietderīgi ...

Mūsu laikraksta lasītāja N. Utināne no Rušonas ciema interesējās, vai nevar izmainīt autobusu maršrutu «Preiļi — Krāce» tā, lai autobuss kursētu līdz apdzīvotajām vietām pie Pizānu kapiem. So priekšlikumu darījām zināmu Jēkabpils autobusu parkam.

Autobusu parka direktors A. Makarovs ziņo, ka izdarīt ierosinātās izmaiņas maršrutā nav lietderīgi. Kāpēc? Pirmkārt, tadā gadījumā paaugstinātos maksas

par braukšanu pārējiem pasažieriem, bet tas, bez šaubām, radītu viņu neapmierinātību. Otrkārt, ceļš, pa kuru būtu jāvirza maršruts, ir ļoti šaurš un neatbilst prasībām, lai pa to varētu kursēt autobusi. Treškārt, paredzamā pasažieru plūsma ir ļoti maza, un līdz ar to, ja ceļš arī atbilstu prasībām, ienākumi nesegtu izdevumus.

Redaktors P. PIZELIS

CĒSU

4. PROFESIONĀLI TEHNISKA VIDUSSKOLA

(Cēsis, K. Marksa ielā 3, tālrunis 22971 un 22561) 1988. — 1989. mācību gadā uzņem jauniešus un jauniņas ar 8 klašu izglītību bez iestāju pārbaudījumiem šādās specialitātēs: mebeļu galdnieki, rūpniecisko iekārtu remontat-slēdznieki (apmācot frēzētāju slīpētāju darba iemaņas).

galdnieki (celtniecības), namdari, virpotāji. Mācību ilgums 3 gadi. Mācības notiek latviešu valodā.

Skolā darbojas sporta, tehniks-kie un mākslinieciskās pašdarbī-

bas pulciņi. Iestājoties skolā, jāiesniedz: iesniegums, norādot speciāli-tāti, izglītības apliecība, skolas raksturojums, dzimšanas apliecība (originals) vai pase.

medicīniskā izziņa (veidlapa Nr. 086/y un bērnu individuālā karte), izziņa par vecāku dzīves vietu un ģimenes sastāvu, trīs fotokartītes (3x4 cm).

Dokumentus pieņem ar šā gada 1. jūniju Cēsis, K. Marksa ielā 3. Reflektantiem jāierodas uzņemšanas komisijā pēc izsaukuma. Pieņemam ar norīkojumiem un stipendijām no uzņēmumiem un organizācijām.

Administrācija

desmit fotokartītes 3,5x4,5 cm, izziņa par ģimenes sastāvu (krievu valodā priekš kara kom-sarisāta), iesniegums.

Audzēkņus apgādā ar bezmaksas uzturu, apģērbu, kopmītnēm, maksā stipendiju, izsniedz lietošanai mācību grāmatas, skolā darbojas mācību priekšmetu, daillasiņu, novadpētniecības, foto, kinomehāniķu pulciņi, slē-pošanas, šaha un dambretes sek-cijas, estrādes ansambļis, moto-ciklu vadītāju kursi.

Skolas adrese: Jēkabpils ra-jons, p. n. Sauka, ind. 228213. Tālruni: 41743, 41722.

šoferus, autoelektriķi, elektriķi.

JĒKABPILS RAJONA SAUKAS 59. PROFESIONĀLI TEHNISKA VIDUSSKOLA

uzņem audzēkņus 1988. — 1989. mācību gadam šādās spe-cialitātēs: plaša profila traktorists mašī-nists, šoferis, elektromontieris, šoferis, autoceltna vadītājs.

Mācību ilgums 3 gadi. Mācī-bas notiek latviešu valodā.

Iestājoties skolā jāiesniedz sā-di dokumenti: apliecība par astoņgadīgo iz-glītību, raksturojums no skolas, medicīniskā izziņa.

JĒKABPILS 8. AUTOKOMBINĀTA LIVĀNU FILIĀLE aicina darbā

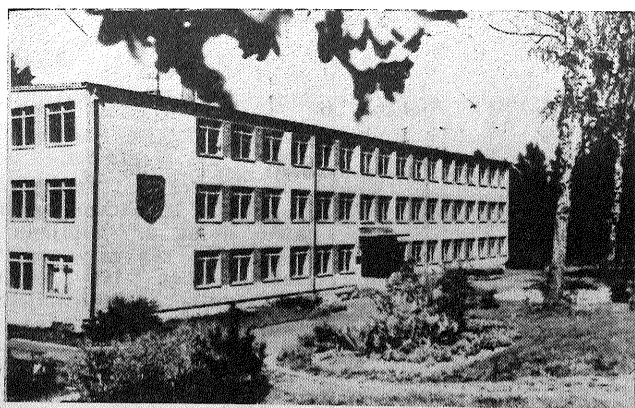
desmit fotokartītes 3,5x4,5 cm, izziņa par ģimenes sastāvu (krievu valodā priekš kara kom-sarisāta), iesniegums.

Audzēkņus apgādā ar bezmaksas uzturu, apģērbu, kopmītnēm, maksā stipendiju, izsniedz lietošanai mācību grāmatas, skolā darbojas mācību priekšmetu, daillasiņu, novadpētniecības, foto, kinomehāniķu pulciņi, slē-pošanas, šaha un dambretes sek-cijas, estrādes ansambļis, moto-ciklu vadītāju kursi.

Skolas adrese: Jēkabpils ra-jons, p. n. Sauka, ind. 228213. Tālruni: 41743, 41722.

JĒKABPILS 8. AUTOKOMBINĀTA LIVĀNU FILIĀLE aicina darbā

Sludinājumi * Līdzjūtības



SMILTENES SOVHOZTEHNIKUMS

uzņem audzēkņus 1988. — 1989. mācību gadam šādās specialitātēs:

agronomijas, zootehnikas, veterinārijas. Agronomijas, zootehnikas un veterinārijas specialitātēs au-

dzēkņus uzņem bez iestāju eks-sāmeniem.

Uzņem personas ar 8 klašu izglītību. Vidusskolas absolventus uzņem 2. kursā visās speciālitātēs atbilstoši vakanto vietu skaitam.

Mācību ilgums ar 8 klašu iz-glītību — 3 gadi 6 mēneši, ar vidusskolas izglītību — 2 gadi 6 mēneši.

VIŠKU SOVHOZTEHNIKUMS

uzņem audzēkņus 1988. — 1989. mācību gadam šādās spe-cialitātēs:

dārkopība — uzņem 1 grupu (30 audzēkņus) latviešu plūsmā, apmācības laiks 3 gadi 7 mēne-ši;

agronomija — (ar astoņgadīgo izglītību) 1 grupa krievu plū-smā, apmācības laiks 3 gadi 6 mēneši; ar vidusskolas izglītību — 1 grupa, apmācības laiks 2 gadi 7 mēneši;

lauksaimniecības mehanizācija — uzņem 3 grupas (90 audzēk-ņus), mācību ilgums 3 gadi 10 mēneši latviešu un krievu plū-smā; — lauksaimniecības mehani-zācija ar specializāciju «Organi-zācija un vadība lauksaimniecī-bas uzņēmumos» — uzņems 1 grupu (30 audzēkņus), mācību ilgums 3 gadi 10 mēneši (lat-viešu plūsma).

Iestājoties jāiesniedz sādi do-kumenti:

iesniegums pēc noteiktas for-mas, apliecība par izglītību (origi-nāls), medicīniskā izziņa (forma Nr. 026/y), no iepriekšējās mācību iestā-des medicīniskā izziņa (forma Nr. 086/y).

VIESĪTES 65. PROFESIONĀLI TEHNISKA VIDUSSKOLA

aicina apgūt sekojošas profesī-jas:

Plaša profila traktorists melio-rācijas darbos.

Audzēkņi reizē iegūst «C» kategorijas autovadītāja tiesības. Mācību ilgums 3 gadi, mācības notiks latviešu un krievu valo-dās.

Lopkopības kompleksu opera-tors.

Audzēkņi iegūst mākslīgās apsēklošanas tehniķa un meha-nizētās slaukšanas operatora kvalifikāciju (vienlaikus ar māj-turības iemaņām). Mācību il-

DAGDAS 64. PROFESIONĀLI TEHNISKA VIDUSSKOLA

uzņem audzēkņus 1988. — 1989. mācību gadam šādās spe-cialitātēs:

plaša profila traktorists mašī-nists — C kategorijas autova-dītājs, lopkopības meistars (apgūst

6 fotogrāfijas (3x4 cm), raksturojums,

izraksts no darba grāmatīņas vai kolhoznieka grāmatīņa (per-sonām ar darba stāžu),

pase, dzimšanas apliecība (jā-uzrāda personīgi uzņemšanas ko-misijā), norīkojums audzēkņiem, kurus komandē saimniecība.

Dokumentus pieņem no 1. jū-nija līdz 9. jūlijam.

Visās specialitātēs sovhozteh-nikumā uzņem bez iestāju eksā-meniem uz dokumentu konkursa un individuālo pārrunu pamata.

Audzēkņi, kuri sekmīgi mā-cās, saņem stipendiju, teicamnie-ki — par 50 procentiem vairāk, bet tie, kuri mācās uz «4» un «5» un aktīvi piedalās sabiedriskajā darbā, — par 25 procentiem vairāk. Audzēkņi, kurus komandējušas saimniecī-bas, saņem par 30 procentiem lielāku stipendiju.

Tehnikumā ir kopmītne un ēdnīca.

Mācību sākums 1. septembrī. Satiksme ar autobusiem Dau-gavpils — Aglona, Daugavpils — Šķeltova, Daugavpils —Dag-da (caur Višķiem).

Adrese: pasta indekss 228437, Daugavpils rajons, p. n. Viš-ķi—1, Višķu sovhoztehniskums. Tālruni: 72388, 72187, 72135.

gums 3 gadi. Mācības notiek latviešu valodā.

Mūrnieks —konstrukciju mon-tētājs, apmetējs.

Mācību ilgums 3 gadi, mācī-bas notiek latviešu un krievu valodās.

Skolā jāiesniedz sekojoši do-kumenti: astotās klases beigšanas ates-tāts (oriģināls); medicīniskā izziņa, izziņa no dzīves vietas par ģimenes sastāvu, 10 fotokartīņas 3x4 cm, raksturojums.

Skolā ir labiekārtota kopmīt-ne.

Skolas adrese: Jēkabpils ra-jons, Viesīte, Smilšu ielā 39. Tālruni: 45262, 45157.

arī zināšanas mājturībā), meliorācijas darbu mehaniza-tors, drēbnieks (virsdrēbju šūšanai), mūrnieks — betonētājs, 3. klases traktorists mašīnists. Mācības notiek latviešu un krievu valodās. Ir kopmītne.

Skolas adrese: 228474. Krās-lavas rajonā, Dagdā, Brīvības ielā 3, tālruni: 53559, 53539.

Gornijašu kapos plkst. 15.00, Pelēču kapos plkst. 16.00, Bramaņu kapos plkst. 17.00, Džeriņu kapos plkst. 18.00. Lūdzam apkopt piederīgo ka-pu kopīņas.

Pelēču ciema izpildkomiteja

PELECU CIEMA MIRUŠO ATCERES DIENA

3. jūlija Anegofas kapos plkst. 10.00, Solkas kapos plkst. 11.00, Vecumu kapos plkst. 12.00, Krasnogorkas kapos plkst. 14.00.

Skolas adrese: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1. TĀLRUNI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 22154, atbildīgais sekretārs — 21769, agrorūpnieciskā kompleksa, jaunatnes dzīves un sporta nodaļas — 21759, partijas dzīves un vēstulju nodaļas — 21996, rūpniecības, celtniecības un kultūras nodaļas — 21985, grāmatvedība, uzzīņas par sludinājumiem — 22305.

Arpus konkursa uzņem: no Padomju Armijas de-mobilizētos karavīrus, personas, kas nāk no ražo-šanas ar vismaz 2 gadu darba stāžu,

internātskolu un skolu ab-solventus, kuriem nav vecāku. Iestājoties tehnikumā, jāie-sniedz šādi dokumenti: iesniegums, apliecība par izglītību (origi-nāls), raksturojums, izziņa par veselības stāvokli (286. forma), 6 fotokartītes (3x4 cm), izziņa par darba stāžu (tiem, kuri nāk no ražošanas).

Dokumentus pieņem no 1. jū-nija līdz 11. jūlijam, uzņemša-na notiks no 11. jūlija līdz 15. jūlijam.

Dokumentus iesniegt personīgi vai pa pastu.

Tehnikuma adrese: Valkas ra-jons, Smiltene, Smilteneš sovhoz-tehniskums, indekss 228675.

Tālrunis: Smiltene 72567.

Lai jums aiga par darbīgo mūžu Spožos saulstāros maksāta tiekl (A. Elksne)

Sveicam medicīnas darbiniekus Medicīnas darbinieku dienā! Sa-kām paldies feldšēri Valentinai Vaivodei, ārstei Zaigai Upeniecei, ārstam Anatolijam Ruskulin un ārstam Stanislavam Rutkovskim, reģistratūras mātai Olgai Mūrnie-cel.

Vēlam visiem labu veselību un laimi personīgajā dzīvē! Selgas

Ir sāpes, ko nespējam dalīt uz pusēm, Nav tādu vārdu, kas mierināt spētu. Nostājas draugi tev blakus un klusē, Kaut vai tā lai tev palīdzētu. (A. Skujiņa)

Izsakām līdzjūtību Pēterim Smelteram sakarā ar SIEVAS nāvi. Darba biedri

Saņem, baltā zemes mātē, Vienu sirmu māmuliņu, Apsedz viņu silti, silti Savām smilšu villainēm. (T. dz.)

Izsakām visdziļāko līdzjūtību nederīgatiem, no MATILDES PASTARES uz mūžu atvadoties. Oškalna kolhoza kolektīvs

Ilgus gadus dzidri rīti Sauca darba dienu sākt, Bet nu zemes klēpī klusā Nogurušas rokas stāj. (V. Rūja)

Izsakām dziļu līdzjūtību Eleo-norai Sondorei sakarā ar MA-TES nāvi.

Līvānu eksperimentālās bio-ķīmiskās rūpnīcas kolektīvs

Nāve izņēma, tēt, tev darbu no rokām Un uz aizsaules pagalmiem aizveda līdz. Kāds nu stindzinošs klusums pār ābelēm tavām, Kuras noliektām galvām atvadām stāj. (K. Apškrūma)

Izsakām dziļu līdzjūtību Zinaī-dai Ertēi, TEVU smiltājā izva-dot.

M. Gorkija kolhoza valde

Apdzisa pavardā pēdējā ogle, Apklusa ierastā gājiena takts, Kur bija diena, kur bija siltums, Iestājās auksta un ledaina nakts. (I. Ziedonis)

Skumju brīdī esam kopā ar Zinaidu Erti, TEVU pēdējā gai-tā izvadot.

M. Gorkija kolhoza arodkomi-teja

„LEŅINA KAROGS”
Laikraksts iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās latviešu un krievu valodā.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке, г. Прейли, Латв. ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1. TĀLRUNI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 22154, atbildīgais sekretārs — 21769, agrorūpnieciskā kompleksa, jaunatnes dzīves un sporta nodaļas — 21759, partijas dzīves un vēstulju nodaļas — 21996, rūpniecības, celtniecības un kultūras nodaļas — 21985, grāmatvedība, uzzīņas par sludinājumiem — 22305.

Laikraksts iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecību poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komisijas Daugavpils tipogrāfijā 228400. Daugavpils, Valkas ielā 1. 1 nos. Iesniegloksne. Ofsetispiedums. Matiens 14284 eks. (latv. val. 10152 eks., krievu val. 4132 eks.). Indekss 68169. Pas. 1014.